

[Ole Donner]

jeg til gengæld enig i det udtryk, hr. Jens Thoft brugte, nemlig at det er en slasket måde, det bliver administreret på i øjeblikket.

Men dér er det altså sådan, at vi i Fremskridtspartiet siger: Der må være en lovgivning, som man skal rette sig efter. Det kan ikke være de lokale toldere, der skal afgøre, om de kan lide hr. Pedersen, eller de ikke kan lide ham. Hvis de kan lide hr. Pedersen, får han nemlig ikke nogen afgift på, når blot han går ned og afleverer den på toldkammeret; det er kun, hvis han sender den, at den kommer ind igennem maskineriet. Det vil sige, at de folk, som tolderne kan lide, får ingen afgift på, mens de folk, som de ikke kan lide, får afgift på hver gang.

Nu bliver reglerne slået fast. Så kan man sige, at hvis det går, som hr. Jens Thoft håber, vil det være noget, der kun sker enkelte gange for en virksomhed, for når 2-års-fristen er udløbet, vil de kunne gøre det gratis en gang til. Jeg må medgive hr. Thoft, at det er en opstramning af de regler, der har været administreret efter indtil nu, men til gengæld vil de nu blive administreret ens, uanset om toldvæsenet kan lide den pågældende eller ej.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg har meget tillid til toldvæsenet, og jeg har også tillid til, at ministeren naturligvis udmønter den slags i cirkulærer.

Det, jeg sagde om slasketheden, var, at Fremskridtspartiets ændringsforslag er slasket i den forstand, at toldvæsenet må have at vide, om den pågældende virksomhed skylder afgift eller ikke skylder afgift, og man skal ikke uden videre have mulighed for i årevis ikke at indsende indberetning. Det synes jeg er væsentligt. Så meget forståelse må vi have for toldvæsenets arbejde. De skal vide, om de skal sende pantefogden på fyren eller de skal lade være, og derfor er det udmærket at kunne opkræve en afgift. Det er også udmærket, at man i engangstilfælde ikke opkræver afgift.

Men hr. Ole Donner har opnået præcis det modsatte af det, han ønskede, og det havde jeg advaret ham imod.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jamen jeg har jo også erkendt, at der er kommet en stramning ud af det, og det er jeg selvfølgelig ikke så glad for. Men nu er det dog trods alt sikret, at der er lighed for loven. Hr. Jens Thoft ved også udmærket godt, at hvor mange cirkulærer der så end ligger fra skatteministeren, så har det i praksis været udmøntet på den måde, at hvis man gik på toldkammeret og afleverede sin angivelse lidt for sent, så fik man en løftet pegefinger, og det er jo dog lidt billigere end en afgift.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 8 stemte for, 114 imod.

Ændringsforslag nr. 2, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 4, således ændret, ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 5, § 5 i den nye affattelse og § 6
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 149:

Forslag til lov om ændring af lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v.

Af skatteministeren (Peter Brixtofte).

(FremSAT 8/12 92).

Formanden:

Må jeg bede de medlemmer, der nu forlader salen, om at gøre det i rimelig ro, så vi kan begynde på forhandlingen.